

Lovens § 32, saa forekommer det mig, at vi ikke have andet at gøre end høje os for denne Grundlovsbestemmelse, indtil en saadan Forandring kan ske. Jeg kan ikke se rettere, end at dette saa meget omtalte Forslag, der nu giver sig ud for at være midlertidigt, ikke er midlertidigt paa den Maade, idet den Forandring, der herved sker, den Lov, der, om jeg saa maa udtrykke mig, ved det bliver sat paa den nuværende Ordning, er for stor til, at den egentlig kan kaldes for midlertidig, og for lille til, at man kan activesere ved den Ordning, der herved vil fremkomme. Trods det, at jeg altsaa langt vilde foretrække, at vi fik Grundloven forandret paa dette Punkt, ser jeg mig dog ikke i Stand til, naar man ikke vil forsøge det — og det ville de Herre af Flertallet ikke — at stemme for det ærede Flertals Forslag. Naar det højtærede Flertal selv erklærer, at det ubetinget vilde foretrække en saadan Grundlovsforandring, forundrer det mig for øvrigt, at man da ikke vil gøre et Forsøg, blot et Forsøg i alt Fald, paa at faa en saadan Forandring gennemført. Man siger ganske vist paa Forhaand, at det ikke kan hjælpe noget. Ja, hvorfor kan det ikke hjælpe noget? Den højtærede Minister selv har jo dog udtalt, at han ogsaa vilde ønske en saadan Grundlovsforandring, men har ganske vist ogsaa den Mening, at det ikke kan hjælpe noget for Djebblivet at gøre Forsøg i den Retning. Hvorfor kan det ikke hjælpe noget, naar altsaa baade Flertallet og Ministeren synes at være enige om, at det vilde være den heldigste og mest holdbare Maade at faa den Sag ordnet paa? Men det er jo noget, jeg ikke kan bedømme, hvilke Motiver det ærede Flertal har til at stille sig paa det Standpunkt. Naar man nu, da man ikke er i Stand til at gøre et Forsøg paa at faa en Grundlovsforandring, har den Dpfattelse, at der ikke er andet at gøre end at høje sig for Grundlovens Bestemmelser, kan man selvfølgelig ikke efter min Dpfattelse stemme for Flertallets Forslag. Jeg gentager derfor for 3dje Gang, at uagtet jeg langt vilde foretrække en Grundlovsforandring, da jeg personlig ikke er begejstret for at faa et meget stort Antal Folketingsmænd ud over det nuværende Antal, maa jeg dog sige, at naar man ikke en Gang vil gøre et Forsøg i denne Retning men uden videre her vil gennemtvinge en Ordning af dette Spørgsmaal, som jeg maa anse for at være uretfærdig og uholdbar, og som vil fremkalde Misfornøjelse paa mange Steder, saa vil jeg ikke kunne være med til at stemme for et saadant Forslag, som det af Flertallet stillede. Jeg vil derfor i Henhold til det Standpunkt, som tidligere er indtaget af en Del, ja, jeg

kan gerne sige Flertallet i de tidligere nedsatte Udvalg i Valgtredsagen, stemme for det Forslag, som nu er forelagt af et æret Mindretal paa 3 Medlemmer. Det er ganske vist et Forslag, der er fuldstændig enslydende med det, som den højtærede Regering stillede for et Par siden og gentog Naaret efter. Vi i Udvalget vilde ikke den Gang fuldt ud tiltræde det, der var delte Meninger om, hvor vidt man burde bibeholde Amtsgrensene eller gaa bort fra dem, men det kan dog ikke benægtes at det var dog det samme Grundlag, vi forhandlede paa, det samme Antal Folketingsmedlemmer, der var foreslaaet. Jeg vil derfor spørge det høje Flertal, om det ikke, naar saa mange af dets Medlemmer den Gang stillede sig paa samme Standpunkt som vi andre, saa dog tror det muligt, at vi paa det Grundlag kunde faa en noget bedre Ordning end den, som Flertallet nu har foreslaaet. Jeg vil ikke appellere meget stærkt, for jeg ved det kan ikke nytte noget, og jeg forudsætter at alt vel er saa godt som afgjort, det er kun Formen, vi have tilbage, nemlig Afstemningen, men jeg kan dog ikke undlade at fremhæve, at det forbavser mig, at man i den Grad erklærer sig fallit, et man ikke en Gang vil forsøge paa at faa en bedre Ordning end det Forslag til en saadan, her forelægges os, naar man dog selv erkender, at dette er utilfredsstillende, og det har jo Flertallet selv erkendt. Naar man imidlertid ikke vil gaa ind paa at gøre Forsøg paa at faa noget bedre, ja saa maa jeg jo overlade det til Flertallet selv at afgøre, hvorfor de ikke ville gøre et saadant Forsøg. Jeg vil derfor, idet jeg ikke søler mig opfordret til at gaa videre ind paa Sagen — og paa Entelthederne skal jeg aldeles ikke indlade mig — slutte med at sige, at jeg vil stemme for det Endringsforslag, der er fremsat af de 3 ærede Medlemmer af Mindretallet, og jeg vil ogsaa stemme for de Forslag, der ere indbragte her af andre ærede Medlemmer af Udvalgets Mindretal. Jeg skal endelig slutte med at sige, at jeg selvfølgelig vil stemme mod det Forslag, som det ærede Flertal her præsenterer os. Jeg maa anse det for at være en saa uheldig Afgørelse af dette vigtige og saa ofte her behandlede Spørgsmaal, at jeg kan ikke stemme for det. Tiden maa jo saa vise, om det høje Flertal vil være i Stand til at faa et bedre Forslag gennemført end det, som det selv indrømmer ikke er heldigt, men som det dog mener bør gennemføres, fordi man ikke kan faa noget bedre i dette Djeblik.

Falkenstjerne: Forhandlingen om denne Sag lækker rimeligvis mod Slutningen